

hvalno omenja se samó Bogišičevo kodifikovanje, češ da se v novem črnogorskem zakoniku skuša ohraniti kolikor moči jugoslovanskih imovinskih, rodbinskih in združnih institucij. — Ostanki nekedanje zadruge ohranili so se bili sicer do naših dnij tudi v Hrvatih, a madjarska vlada je po vsej sili hotela uničiti vse sledove zadruge. Uže leta 1870. vstvaril se je bil zakon, napolnjen z modernimi francoskimi idejami, katere so bili mladi madjarski aristokrati iz Pariza prinesli. Ta zakon popolnoma prezira zadruge. Ako bi se bil vvél, v nekaterih generacijah bile bi zadruge popolnem razrušene. „Jasno je, da je bil to namen Madjarom, ki so, sami ne imejoč tako trdne organizacije kmetske rodbine, Slovanom bili zavidni; a tudi bali so se zadruge, ki utrja moč narodovo“. Posrečilo se je bilo takrat, zabraniti pogubonosni zakon, čigar namen je bil izročiti hrvatske kmete Židom. Ali 1882. leta naredila je vlada drug zakon, po katerem je bilo v dveh letih razdružiti se vsem zadrugam. „S tem zakonom triumfujejo rimske ideje nad byzantinskimi v vsej Avstro-Ogerski. Ako se tu ne začne o pravem času kristijanska reakcija, razrušil bo komunizem to gnilo družbo, razdeljeno v bogataše in proletarce.“ — O denašnjem položnji bosenskih kmetov čitamo: Kmetje sprejeli so bili avstrijske vojake z velikim naudušenjem, upajoč oslobojenja od begov — zatiralcev. A bridko so se varali. Davki se jim niso znižali. Begi so se po največ izselili, prodavši svoja zemljišča Židom. Ta gospodar je za kmeta še hujši od bega, ker je bolj zvit in požrešen. Zategadelj se ni čuditi, ako se kmetje upirajo. Novi jarem je hujši, nego je bil turški, katerega so bolj občutili age in begi, nego li oni sami. — Na vrsto pridejo potem še Dalmacija, Bolgarija, Rumunija; povsodi ista tendencija, isti dokazi: da so rimska imovinsko-pravna načela ter denašnji židovsko-socijalni red izpodrinili krasne jugoslovanske pravne institucije ter da treba popolnem preosnovati denašnjo socijalno družbo, ako se hočejo narodi rešiti popolne narodno-gospodarske pogube.

Drobne vesti.

(Osobne vesti.) Imenovani so: C. kr. okrajni glavar v Kranji Jos. Merk c. kr. vladnim svetnikom in šolskim referentom v Ljubljani; vladni tajnik v Kamniku G. Friedrich okrajnim glavarjem na Kranjskem; c. kr. okr. sodnik dr. Jos. Scheuchenstuel v Ptuji dež. sod. svètnikom v Gradci; okr. sodn. pristav dr. Jos. Pekolj v Mariboru l. br. Dr. okr. sodnikom na

Brdo; okr avsk. Avg. Vascon in Konst. Budinich sodn. pristavi, oni v Gradiški ta v Montoni; avskultant za Koroško V. Kočevar in pravni praktikant M. Pirc avskultantom za Kranjsko; avskultant za Štajersko R. Canaval avskultantom za Koroško; avskultant za Kranjsko F. Podgoršek avskultantom za Štajersko. Premeščena sta namestniški svètnik v Gradec grof A. Pace k deželni vladi v Černovcih, dobivši ob jednem naslov in značaj c. kr. dvornega svètnika in c. kr. okr. sodnik Jul. Polec iz Brda v Kamnik. Preseli se: advokat dr. Jak. Schegula iz Celovca v Rudolfovo. Odpovedala sta se svoje službe: c. kr. notar v Sežani Fr. Pitamitz, c. kr. avskultant v Ljubljani dr. V. Suppan.

(Slovenska imena katasterskih občin), katere je zahteval kranjski deželni zbor v predzadnjem svojem zborovanji za zemljiške knjige, bila so te dni predmet interpelaciji v zboru. Načelnik deželne vlade je odgovoril, da je dotična krajepisna imena pravilno ustanoviti posebnemu odseku v odboru „Matiice Slovenske“. — Prav res je želeli, da bi se to prevažno vprašanje kmalu spravilo v red in rešilo v istini.

(„Sub auspiciis imperatoris“) bil je dne 11. novembra t. l. na vseučilišči Graškem promoviran doktorjem prava gosp. Vladimir Žitek, c. kr. avskultant v Ljubljani. Promovend, kateremu toplo čestitamo na tej izredni časti, imel je pri tej slovesni promociji govor, ki mu je bil predmet: „Der Wahrheitsbeweis nach dem Strafgesetzentwurfe mit besonderer Rücksichtnahme auf § 199.“

(Dr. Leone Roncali †.) Umrli je na Dunaji dne 6. novembra t. l. predsednik avstrijskega notarskega društva, urednik listu „Zeitschrift für Notariat und freiwillige Gerichtsbarkeit in Oesterreich“ — notar dr. Leone Roncali. Ta mož, ki je bil poln zavesti in navdušenja za svoj stan, kar je najbolje odsevalo iz njegovega priznane dobro urejevanega lista in iz njegovega truda za notarski penzijski zavod. Odličen je bil tudi sicer kot pravniški pisatelj, a sešeno slavo mu je donesel njegov prevod civilnega zakonika za Italijo. Časten mu spomin!

(Torej res uniforma!) „Wiener Zeitung“ razglasila je dne 5. novembra ukaz vsega ministerstva z dne 20. oktobra 1889, s katerim se na podlagi Najvišje privolitve z dne 15. oktobra t. l. izdajejo novi predpisi o uniformovanji c. kr. državnih uradnikov. Najkasneje tedaj, ko poteče koledarsko leto, prvo za izdajo tega ukaza, morajo imeti uniforme uradniki, za katere naj velja ta ukaz. Do tistih dob, pravi ukaz, je dovoljeno nositi uniforme, ki so do sedaj bile zapovedane. Toda uradniki uže od dne izdanega tega ukaza naprej lahko nosijo uniformo. Da bode laglje pripraviti si teh zapovedanih uniform, poskrbela bodo resortna ministerstva, da se vkupno napravljajo komadi uniforme ter da se plačujejo po obrokih. Tako je torej stopil v moč ukaz, okolo katerega se uže dolgo sučejo najvažniše sodbe. Sedaj je počakati le še naredb iz posameznih resortnih ministerstev, in pravi se, da bodemo še kaj novega čuli, namreč za — pravne zastopnike.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gl., za pol leta 2 gl.

Uredništvo je v Ljubljani, št. 8 na Bregu; upravnništvo pa na Križevniškem trgu št. 7.